

Artykuł 235 (1) Kodeksu pracy wprowadza dla stwierdzenia choroby zawodowej dwie przesłanki: - po pierwsze, chorobę wymienioną w wykazie chorób zawodowych; - po drugie, na podstawie wyniku oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy.

W drugiej przesłance ograniczono swobodę jej ustalenia, stanowiąc o bezsporności lub wysokim prawdopodobieństwie. Bezspornie, a zatem jeżeli okoliczności faktyczne wystąpienia działania czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy nie budzą jakichkolwiek wątpliwości w świetle dokumentacji przebiegu zatrudnienia oraz oceny narażenia zawodowego.

Natomiast łagodząc wymóg bezsporności dopuszczono wysokie prawdopodobieństwo spowodowania choroby zawodowej działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy. Prawdopodobieństwo zgodnie ze słownikiem języka polskiego (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005) to "bycie prawdopodobnym; możliwość, szansa, wydarzenie się czegoś". Artykuł 235 (1) Kodeksu pracy zawęża dopuszczalność ustalenia przy wystąpieniu prawdopodobieństwa do wystąpienia " z wysokim prawdopodobieństwem".

Nie można podzielić stanowiska w uzasadnieniu skargi kasacyjnej, że samo wystąpienie w środowisku pracy czynników należących do etiologii choroby, to oczywistym jest, że chorobę należy uznać za zawodową. Taka wykładnia nie znajduje podstaw w regulacji art. 235 (1) Kodeksu pracy, który ogranicza taką swobodę przez ograniczenie ustaleniem wysokiego prawdopodobieństwa, że choroba została spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 października 2018 r., II OSK 2454/16

Źródło: [CBOSA](#)